

je hotel vse železnice in telegrafe na Nemškem pokupiti in spraviti pod pruske kremlje; to pa je Baverem, Saksom in Badencem bilo preveč in so odrekli. Laškega kralja so jegovi vojaški službeniki hudo goljufali, ker so na njegovo ime izdali veliko menjic! Ena se je glasila na 800.000 frankov in tukaj je goljufiga prišla na svetlo! Angleži pomnožujejo svoje že itak strahovito vojno brodogve; letos bodo zanj izdali 112 milijonov goldinarjev. Hercegovinski vstaši so srečno prebili zimo, ponudbe turške zavrgli in pod vodstvom Ljubibratiča, Musiča, Pavloviča in Sočice začeli nadaljevati boj zoper Turka.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

XXVIII.

Pijemontezi so tudi tukaj pokazali svojo junaško srčnost s tem, da so kapele križevega pota pokončali, križ prestavili, pobožna opravila, ki so jih verni tukaj gostokrat opravljali, popolnoma prepovedali in zatrli, sami pa so začeli na globoko kopati; iščejo nekaj, pa ne vejo kaj. Bog daj! da bi že skoro pamet našli. Enako so iz zidovja zeleno grmovje, ki je služilo ptičjim pevcem za prebivališče, izruli in s tem zidu škodo zadjali. Pij IX. so mnogo za kolisejum storili, jihovo ime je zato na marmornati plošči od zunajšne strani proti cesti z zlatimi črkami zapisano.

Gredé naprej od kolisejuma smo imeli priložnost prepričati se, kolikor hudega so Pijemontezi v Rim spravili. Po nedeljah se zdaj sme delati, kdor hoče in kar hoče. Našli smo na ulici proti Lateranu, da so delavci tla polagali in kamene zabijali, na drugem mestu smo videli pod neko staro zapuščeno cerkvo raztrgane in omazane črevljare sedeti in obutala krpiti. Pod papeževo vlado je bilo vsako delo po nedeljah ostro prepovedano; zdaj delajo po praznikih, denarja pa njim manjka povsod. Kar kdo v nedeljo zasluži, nič ne hasni.

Zdaj pridemo do ječe sv. Petra — S. Pietro in carcere. — Leži na podnožju kapitola. Sv. Petra in Pavla in veliko drugih vernih so sem zaprli, dokler niso bili na smrt obsojeni in jih neusmiljeni trinogi odvlekli na morišče. Dve ječi ste druga nad drugo. Skozi ozko luknjo so trdosrčneži jetnika po vrvi v globočino spustili, tam je ostal, dokler ni gladu umrl, ali dokler ga niso zadavili, če ni moral čakati druge smrti, ktera se je izrekla nad njim.

Po ozkih stopnicah se pride v prvi odelek, kjer se razun altarja druga nič ne najde. Na potu v drugo, spodnjo ječo, najdemo kamen, kteremu je vtisnena podoba človečje glave. Pripoveduje se: kedar so sv. Petra v ječo vlekli, ga je trinog v zid pognal, da je ob kamen hudo z glavo tresnol in kakor bi bil kamen iz voska, so ostale zna-

menke Petrove glave vtisnene v njem. Dospevšega v globočino, kdo ve povedati kaki občutki se polastijo človeka? Globoko pod zemljo, v okrogli mokri kajhi, med temnim zidovjem iz debelih štiroglatih kamnov, se duši vsili spomin žalostnih dogodb, ki so se tukaj godile. Tu stoji kamnati steber, na kterega sta bila priklenjena sv. apostola; tam, kder je zdaj altar, se pripoveduje, da je stal sv. Pavl, ter je jetničarja Procesija in Martinijana in 47 drugih z njima vjetih tovarišev podučeval v Jezusovi veri. Vsi so se spokorili in želeli biti krščeni, pa odkod vode? Sv. Peter se k Bogu obrne in glej! na tleh se odpré izvirek hladne vode, ki še se do zdaj ni vsušil. Bili so potem od sv. Petra krščeni vsi. Tu sta vzdihovala sv. apostola 9 mesecev, potem od pokristijanjenega jetničarja iz ječe izpuščena, sta odbežala, po kratkem zopet vjeta in sem zaprta, sta v zaporu ostala, dokler nista bila na smrt obsojena in umorjena. Tudi omenjena 2 jetničarja in onih 47 spreobrnencev je bilo zavoljo sv. vere mučenih; vsi so prejeli venec mučeništva. Jihova sv. trupla počivajo sedaj v baziliki sv. Petra pri Vatikanu. Nad obema ječama je zala cerkvica.

Blizo cerkve stoji dobro ohranjen obok Septima Severija in od tod do Titovega oboka ležijo razvaline malikovskih tempeljnov, in druge podrtine od starih časov. Stebri, podobe, kamenje je neredno razmetano, ki človeku na glas kliče: pod solncem nič ne obstaja. Posebnico od Titovega oboka še hočem zapisati, kakor mi je njo moj spremljevalec povedal. Skozi Titov obok še zdaj gré steza, vendar židov nobeden neče skoz njega. Še celo, ako se pelja, stopi pred obokom iz voza samo, da se ga izogne. Titov obok in ime je Judom strah in groza, ker jih vedno spominjata na razdjanje Jeruzalemskega mesta.

Nastavek prihodnjč.

Smešničar II. Nek vračnik, ki ni ravno preveč izurjen bil v svojem poslu, se je rad hvalil in bahal: „še nobeden mojih bolenikov se ni potožil érez mene“. Nek kmet mu pa odgovori: „gospod, to Vam na besedo verujem, ker dobro znam, da vsakemu boleniku brž usta zapšete z — „nabritovsko“ zemljo!“

Razne stvari.

(Milodari za hercegovinske in bosenske rodbine.)
 Č. g. župnik Anton Šibal je poslal 4 fl. 50 kr.,
 č. g. župnik Jožef Virk 7 fl., narodno dekle iz
 Konjic 1 fl. Prenesek 38 fl. 10 kr. skupaj 50 fl.
 60 kr., odposlali smo zopet 50 fl. ostane še 60 kr.

(Pred porotnice v Celju) pridejo 13. in 14. marca Peter Topolnik zavolj umora; 15. in 16. marca Miha Gregl in pomagači zarad tatbine; 17. marca Franc Frasn zarad tatbine; 18. marca Jakob Skrlec zavolj posilstva v nečistost; 20. marca Ferdinand Kunej in Miha Senica zarad posilstva